

Daf# it's doubledsided: one dot (.) = first (a) side, two dots (:) = second (b) side (1 side = amud)

עין משפט

נר מצוה

תורה אור השלם

בדַרַךְ ובְשָׁכְבָּרְ ובְסְוּמָרְ: דברים ו ז

רבינו חננאל

שמע בכיח הכנסת וירובא בהן הואי מבעדי יום כמו שתבאר בסרק תפלה השחרן. בכל. הצא היכא קאי זכר, מיבקאי לן קרין את שמע. והוב בעיא אחרת אפי התחיל לאוריי של שחרת ברשא ומשטען של שחרת ברשא ומשטען של מדריות ברשא ומשטען דרמיה ברשא ומשטען דרמיה ברשא ומא קרא קאי אד מל קרא קרי אם דר מרוב במ מיכן שחיים דר מרוב במ מיכן שחיים בחל בתוב או במונה במ מיכן שחיים ברובה או הנא אונא אקרא אקי דרמיה בם מיכן שחיים ברובה במ מיכן שחיים ברובה או במונא אונא אפרא אף איד ברובה במ מיכן שחיים ברובה במ מיכן שחיים ברובה במ מיכן מונים ברובה במ ביו ברובה במינה ביו ברובה ברובה ביו ברובה ברובה ביו ברובה ביו ברובה ביו ברובה ביו ברובה ביו ברובה ברובה ברו

דכתיכ ודברת כם מיכן שחיים בתיכו בדברת כם מיכן שחיים בתא קרא בשכבך ובקיםך, של בתא קרא בשכבך (של) (אחתר) אינששט הורה. אי הכי כי של שחרית ובקופן האינששט הרויהו. אי הכי כי שא דקתני וכדי, (אחתא) (התנהו) א דיכר זא דתהי בשחרית נתני של ערבית בשחרית נתני של ערבית בחיים».

The Ein Mishpat Ner Mitzvah gives you crossrefs to halachic codes, like Mishneh Torah

Torah Or gives you the full verses from Tanach that are cited in the Gemara

Tosafot ("Additions," to Rashi's like extensions of the Gemara

You'll find different additional commentaries in the outer margin depending on the tractate (here we have Rabbenu Chananel, Rabbenu Nisim, and others)

The Vilna Daf - A Standard Page of Talmud

Tractate name Chapter# Chapter name פרק ראשון ברכות מאימתי

000000000000

א א מיי כ"ל מהלכות ק"ם הלכה ט' סמ"ג עשין ייה טור וש"ע לו"ח סימן רל"ה סעיף ל": ב ב ג מיי וסמ"ג שם טוש"ע מאימתי קורין אם שמע נערנין. משעה שהכהנים נכנסים מאימתי קורין ובו'. פיי רש"י ואנן היכי קרינן מבעוד יום ואין אנו ממתינין לנאת הכוכבים כדמפרש בגמ' על כן פירש רש"י שקריאת שמע שעל המטה עיקר והוא לאחר נאת הכוכבים. והכי איתא בירושלמי אם קרא קודם לכן לא יצא ואם כן שם סעיף ג': שם סעיף ג': ג ד תיי פיד מהלי מעשה קרננות הלכה כ' סתייג עשין (קכיצ) [קפי"ג]: ד ה מיי פיי שם הלכה ח'

למה אנו מתפללין קריאת שמע בבית הכנסת כדי לעמוד בתפלה מחוך דברי תורה. תימא לפירושו והלא אין [ממ"ג שס]: ה ו מיי פיא מהלי קיש הלכה הי פתרג עשק ייע טור ארים פר ניה ועושיע פרי רליו העולם רגילין לקרות סמוך לשכיבה אלא פרשה ראשונה (לקמן דף ב:) ואם כן שלש פרשיות היה לו לקרות. ועוד קשה דלריך לברך בקריאת שמע שתים לפניה ושתים לאחריה בערבית. ועוד דחותה קריחת שמע סמוך למטה אינה אלא בשביל המזיקין כדאמר בסמוך (דף ה.) ואם מלמיד חכם הוא אינו לריך. ועוד קשה דא"כ פסקינן כרבי יהושע בן לוי דאמר תפלות באמלע תקנום פי׳ באמלע בין שני קריאת שמע בין קריאת שמע של שחרית ובין ק"ש של ערבית. ואנן קיי"ל כר' יוחנן דאמר לקמן (דף ד:) קייינ כרי יותנן דמתר נקמן ודף דם. אחרו בן העולם הבא זה הסומן גאולה של ערבית לחפלה. לכן פיי ריית דאדרבה קריאת שמע של בית הכנסת עיקר. ואם מאמר היאך אנו קורין כל כך מבעוד יום. ויש לומר מא לן כרבי יהודה דאמר בפרק תפלת השחר (דף כו.) דומן תפלת מנחה עד פלג המנחה דהיינו אחד עשר שעות פחות רביע ומיד כשיכלה זמן המנחה מתחיל זמן ערבית. ואם תאמר היאך אנו מתפללין תפלח מנחה סמוך לחשכה ואפילו לאחר פלג המנחה. יש לומר דקיימא לן כרבנן דאמרי זמן תפלת המנחה עד הערב ואמרינן לקמן (דף כו.) השתא דלא אחמר הלכתא לא כמר ולא כמר דעבד כמר עבד ודעבד כמר עכד. מכל מקום קשיא דהוי כתרי קולי דסתרן אהדדי שהרי מאחה טעם

אנו מתפללין ערבית מיד לאחר פלג

המנחה משום דקיימא לן דשעת המנחה כלה כדברי רבי יהודה ומיד

הרי זמן ערבית ובזמן התפלה עלמה

לא קיימא לן כרבי יהודה אלא כרבון. על כן אומר ר"י דודאי קריאת שמע

של בית הכנסת עיקר ואנו שמתפללין

ערבית מבעוד יום סבירא לן כהני

מנאי דגמרא דאמרי משעה שקדש

היום וגם משעה שבני אדם נכנסים

\$boooooooooo קורין את שמע בערבין. ימשעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי ר' אליעזר. וחכמים אומרים יעד חצות. רבן גמליאל אומר יעד שיעלה עמוד השחר. מעשה ובאו בניו מבית המשתה אמרו לו לא קרינו את שמע אמר להם אם לא עלה עמוד השחר חייבין אתם לקרות ולא זו בלבד אמרו אלא ¢כל מה שאמרו חכמים עד חצות מצותן עד שיעלה עמוד השחר סיהקטר חלבים ואברים מצותן עד שיעלה עמוד השחר מחוכל הנאכלים ליום אחר מצותן עד שיעלה עמוד השחר א"כ למה אמרו חכמים עד חצות °כדי להרחיק אדם מן העבירה: גבל 'יתנא היכא קאי דקתני מאימתי ותו מאי שנא (4) דתני בערבית ברישא לתני דשחרית ברישא תנא אקרא ידכתיב יבשכבך ובקומך והכי קתני זמן קריאת שמע דשכיבה אימת משעה שהכהגים נכנסין לאכול בתרומתן ואי בעית אימא יליף מברייתו של עולם דכתיב יויהי ערב ויהי בקר יום אחד אי הכי סיפא דקתני ייבשחר מברך שתים לפניה ואחת לאחריה ובערב מברך שתים לפניה ושתים לאחריה לתני דערבית ברישא. תנא פתח בערבית והדר תני בשחרית עד דקאי בשחרית פריש מילי דשחרית והדר פריש מילי דערבית: אמר מר משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן. מכדי כהנים אימת קא אכלי תרומה משעת צאת הכוכבים לתני משעת צאת הכוכבים. מלתא אגב אורחיה קמשמע לן כהנים אימת קא אכלי בתרומה משעת צאת הכוכבים והא קמשמע לן "דכפרה לא מעכבא כדתניא "ובא

השמש ומהר יכיאת שמשו מעכבות מאשט ביו המחודה והאי ומהריומא מלאכול בתרומה. ייוממאי דהאי ובא השמש ביאת השמש והאי ומהר מהריומא דילמא מבעוד יום ומאותה שעה הוי זמן תפלה. וגם ראיה (לקמן מ) דרב

לפניט הגי הממורות והיא מוכרחת ודברי רביט ל"ע ועי׳ ספרי ראה פיסקא ע"ו לפי הנוס׳ היפנה רע"א בתרומה כו׳.

(There will be extra commentaries that didn't fit on the page at the end of the volume; which ones vary by tractate and publisher)

לאכול בסרומסן. כהנים שנטמאו וטבלו והעריב שמשו והגיע עתם לחכול בתרומה: עד סוף החשמורה הרחשונה.

שליש הלילה כדמפרש בגמ' (דף ג.). ומשם ואילך עבר זמן דלא מקרי

תו זמן שכיבה ולא קרינן ביה בשכבך ומקמי הכי נמי לאו זמן שכיבה לפיכך הקורא קודם לכן לא יצא ידי חובחו. אם כן למה קורין אותה בבית הכנסת כדי לעמוד בתפלה מתוך דברי תורה יהכי תניא בברייתא בברכות ירושלמיים. ובקריאת פרשה ראשונה שאדם קורא על מטתו ילא: עד שיעלה עמוד סקטר חלבים ואברים. של קרבנות שנזרק דמן ביום: מצותן. להעלות כל הלילה ואינן נססלים בלינה עד שיעלה עמוד השחר והו למטה מו מלבים של כל מרבנים: מברים של עולה: וכל הנאכלים ליום אחד. כגון להיות נותר דכתיב בתודה לא יניח ממנו עד בקר (ויקרא ז) וכלם מתודה כדי להרחיק אדם מן העבירה. ואסרום כאכילה קודם זמנן כדי שלא יכא לאכלן לאחר עמוד השחר ויתחייב כשר להלירת העומר ולהחטר חלבים קא סליק דתנא ביה חובת קריאת שמע שהתחיל לשאול כאן זמן הקריאה:

ביאת השמש כדיליף לקמן (עמוד ב): דילמא השמש ומהר יביאת שמשו מעכבתו מלאכול בתרומה ואין כפרתו מעכבתו

מסורת הש"ם א) מגלה כ; ב) מכילחא דר"י
 פ" בא פסחים סח: מגילה כ;
 ג) [ע" מוס" זכחים כ"ו: ד"ה להרחיקן, ד) [מענית ב.], ב) [ע"

> הגהות הב"ח (מ) גם' לתני דערביי כרישה:

גליון הש"ם בטרענ" כדי להרחיק ער תוכי פסמים ק"כ ע"ב ד"ה חמ כתום' מבוך כו' כדי לחבו לחבריהם כו'. עי מוכי לקמן ע"ל ד"ה לחליי ומחס' ל ע"ל ד"ה והלכמל וממגילה ע"ל מוכן ד"ה מיון: ב"ל מוכן ד"ה מיון: הבל, וע"ע ניטין ל"ל ע מוס' ד"ה לומנה:

Marginal מוסף רש"י by R. Akiva Eiger Hagahot

ha-Bach: Marginal notes by the Bach (Bayit Chadash, R. Yoel Sirkis)

Gamara דרחל כל שלכתו לפון ככר שכנ רשן (איפון ד. ובישייו ס.). עד שיינליו עפורו השחר. בישול ביה שביק כל ומן שנני לב לעלים היפון זה כלל היה לכל מלילה היפון זה הקטור הללה כדכחינ (ויקול זי) על מוקדה על מחונת כל הללם מוקדה על מחונת כל הללם כלותר כעל לו (שבת צה). (yellow) -

ולפיכך חובה עלינו לקרותה משתחשך. השחר. שכל הלילה קרוי זמן שכיבה: המובח דכתיב לא ילין לבקר (שמות לד): חטאת ואשם וכבשי עלרת ומנחות ותודה: מלותן. זמן אכילתן: עד ילמדו: אם כן למה אמרו חכמים עד חלות. בקריחת שמע ובחכילת קדשים: כרת וכן בקריאת שמע לזרז את האדם שלא יאמר יש לי עוד שהות ובתוך כך יעלה עמוד השחר ועבר לו הו והקטר חלבים דקחני הכא לא אמרו בו חכמים עד חלות כלל ולא נקט להו הכא אלא להודיע שכל דבר הנוהג בלילה כשר כל הלילה והכי נמי תנן בפרק שני דמגילה (דף כ:) כל הלילה ואברים: גמ' היכא קאי. אקרא קאי. ושם למד חובת הקריאה: ואיבע"א. הא דתנא ערביו ברישא יליף מברייתו של עולם: והדר סנא בשחרים מאימתי קורין את שמע בשחרית י: משעם נאם הכוכנים. שהוא גמר

רב ניסים גאוו נמ' ובא השמש וטהר ביאת שמשו מעכבתו מלאכול בתרומה. מכלל דהאי דכתב רחמנא (ויקרא כיב) ואחר יאכל מן הקדשים אינו מיוחד אלא

כן הקשים אני מיחד אלא

בר מורמה בלביא בלרוב ישראא

בר מורמה בלביא בלרוב ישראא

בר מיחד לביא בי בר מיחד אלא בר מיחד לביא בי בר מיחד בי בר

Rashi's commentary (always on the binding side, the "heart" of the book)

> This is the binding side of the page

> > Masoret ha-Shas gives cross-refs to elsewhere in the Gemara + textual variants

Mishna

Gilyon ha-Shas:

Commentary on the Mishna